॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥

अलंनिर्बंधमागत्यशोकस्यपरिधारणे ॥ अप्रत्ययंकुतोत्यस्यपुनरद्येहजीवितं ॥ ७४ ॥ मृतस्योत्सृष्टदेहस्यपुनर्देहोनविद्यते ॥ नैवमूर्तिप्रदानेनजंबुकस्यशतैरपि ॥ ७५ ॥ शक्यंजीवयितुंत्वेषबालोवर्षशतैरपि ॥ अथरुद्रःकुमारोवाब्रह्मावाविष्णुरेवच ॥ ७६ ॥ वरमस्मैप्रयच्छेयुस्ततोजीवेदयंशिशुः ॥ नैवबाष्पविमोक्षेणनवाश्वासकृतेनच ॥ ७७ ॥ नदीर्घरुदितेनायंपुनर्जीवंगमिष्यति ॥ अहंचक्रोष्टुकश्चैवयूयंयेचास्यबांधवाः ॥ ७८ ॥ धर्माधर्मौगृहीत्वेहसर्वेवर्तामहेऽध्वनि ॥ अप्रियंपरुषंचापिपरद्रोहंपरस्त्रियं ॥ अधर्ममनृतंचैवदूरात्प्राज्ञोविवर्जयेत् ॥ धर्मंसत्यंश्रुतंन्याय्यंमहतींप्राणिनांदयां ॥ ८० ॥ अजिह्मत्वमशाठ्यंचयत्नतःपरिमार्गत ॥ मातरंपितरंवापिबांधवान्सुहृदस्तथा ॥ ८१ ॥ जीवतोयेनपश्यंतितेषांधर्मविपर्ययः ॥ योनपश्यतिचक्षुर्भ्यांनैगतेचकथंचन ॥ ८२ ॥ तस्यनिष्ठावसानांतेरुदंतःकिंकरिष्यथ ॥ इत्युक्तास्तेसुतंत्यक्त्वाभूमौशोकपरिप्लुताः ॥ दह्यमानाःसुतस्नेहात्प्रययुर्बांधवागृहं ॥ ८३ ॥ जंबुकउवाच दारुणोमर्त्यलोकोयंसर्वप्राणिविनाशनः ॥ इष्टबंधुवियोगश्चतथेहाल्पंचजीवितं ॥ ८४ ॥ बद्धलीकमसत्यंचाप्यतिवादाप्रियंवदं ॥ इमंप्रेक्ष्यपुनर्भावंदुःखशोकविवर्धनं ॥ ८५ ॥ नमेमानुषलोकोयंमुहूर्तमपिरोचते ॥ अहोधिग्गृध्रवाक्येनयथैवाबुद्धयस्तथा ॥ ८६ ॥ कथंगच्छतनिःस्नेहाःसुतस्नेहंविसृज्यच ॥ प्रदीप्ताःपुत्रशोकेनसन्निवर्ततमानुषाः ॥ ८७ ॥ श्रुत्वागृध्रस्यवचनंपापस्येहाकृतात्मनः ॥ सुखस्यानंतरंदुःखंदुःखस्यानंतरंसुखं ॥ ८८ ॥ सुखदुःखावृतेलोकेनेहास्त्येकमनंतरं ॥ इमंक्षितितलेत्यक्त्वाबालंरूपसमन्वितं ॥ ८९ ॥ कुलशोभाकरंमूढाःपुत्रंत्यक्त्वाक्वयास्यथ ॥ रूपयौवनसंपन्नंद्योतमानमिवश्रिया ॥ ९० ॥ जीवंतमेवपश्यामिमनसानात्रसंशयः ॥ विनाशोनास्यनहिवैसुखंप्राप्स्यथमानुषाः ॥ ९१ ॥ पुत्रशोकाभितप्तानांमृतानामद्यवःक्षमं ॥ सुखसंभावनंकृत्वाधारयित्वासुखंस्वयं त्यक्त्वागमिष्यथक्वाद्यसमुत्सृज्याल्पबुद्धिवत् ॥ ९२ ॥ भीष्मउवाच तथाधर्मविरोधेनप्रियमिथ्याभिधायिना ॥ श्मशानवासिनानित्यंरात्रिंमृगयतानृप ॥ ९३ ॥ ततोमध्यस्थतांनीतावचनैरमृतोपमैः ॥ जंबुकेनस्वकार्यार्थंबांधवास्तस्यधिष्ठिताः ॥ ९४ ॥ गृध्रउवाच अयंप्रेतसमाकीर्णोयक्षराक्षससेवितः ॥ दारुणःकाननोद्देशःकौशिकैरभिनादितः ॥ ९५ ॥ भीमःसुघोरश्चतथानीलमेघसमप्रभः ॥ अस्मिञ्छवंपरित्यज्यप्रेतकार्याण्युपासत ॥ ९६ ॥ भानुर्यावत्प्रयात्यस्तंयावच्चविमलादिशः ॥ तावदेनंपरित्यज्यप्रेतकार्याण्युपासत ॥ ९७ ॥

Digitized by Google